ὁ ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ : ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ.Χρ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τιμὴ Φύλλου λεπτὰ 35

"ΚΛΑΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ —ΥΣΒ. ΤΟΝ ΣΟΦΟΚ.,

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 2 Φεβρουαρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Οἰκονόμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 10

Ἡ πρώτη μασκαρίτα ποῦ θὰ παρελάσῃ ἀπὸ τὸ Κομιτάτον τοῦ Πειραιῶς.

«ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΟΥ, ΝΑ ΠΛΑΣΩΜΕΝ ΝΕΑΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ ΕΛΑΤΕ...»

ΣΤΙΧΟΣ ποιητοῦ εἶνε αὐτός. Καὶ ὁ στίχος τοῦ ποιητοῦ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ σύμβολόν μας.

Ἀδέλφια μου, νὰ πλάσωμεν
νέον θρησκείαν, ἐλᾶτε !

Νέαν πολιτικὴν θρησκείαν. Τῆς Ἰδέας τὴν θρησκείαν καὶ ὄχι τῆς Συναλλαγῆς. Τῶν Ἔργων τὴν θρησκείαν καὶ ὄχι τῶν Λόγων.

Ἐλᾶτε νὰ ἱδρύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Κοινοβούλιόν μας—τὸν ναόν μας. Ὀλίγα χιλιόμετρα ὅμως μακρὰν τοῦ ἑτοιμορρόπου, ἐθνικοῦ δῆθεν, Κοινοβουλίου.

Κοινοβούλιον χωρὶς βῆμα καὶ χωρὶς ἕδρας καὶ χωρὶς θεωρεῖα.

Κοινοβούλιον χωρὶς πόρτες — γιὰ νὰ μὴ παραβιάζωνται καὶ χωρὶς κλειδιὰ—γιὰ νὰ μὴ παραδίδωνται.

Κοινοβούλιον στὸ ὁποῖον νὰ συνερχώμεθα ὄχι γιὰ νὰ ἡμιλᾶμε καὶ γιὰ νὰ γρανθοκοπούμεθα, ἀλλὰ γιὰ νὰ σκεπτώμεθα καὶ ν' ἀνταλλάσσωμεν τὸν ἄδολον, τὸν ἅγιον, ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

ΑΦΗΣΤΕ τοὺς βουλευτάς μας νὰ μαλλιστρηβιοῦνται μέσα στὸ βυζαντινόν τους ἀμφιθεατρον. Ἀφῆστέ τους ! Τί μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ ἀγῶνές τους ;

Ἂν ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Τσικουνιδάκου τί ἐκερδήσαμε ; Καὶ τί θὰ ἐχάναμεν ἂν δὲν ἐπεκυροῦτο ;

Τί θὰ κερδήσωμεν ἢ τί θὰ χάσωμεν ἂν ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μαντσουρινάκου ἢ ἂν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ οἱουδήποτε ἀ κ ο υ ἢ π ο ύ λ ο υ ἢ ἀ δ ο υ ;

Θὰ πάρῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν πρόεδρον ;—Χαλάλι της. Ἂν δὲν τὸν πάρῃ—χαλάλι σὲ κείνους ποῦ θὰ τὸν πάρουν,

Τί ἡ Ἑκάβη πρὸς ἡμᾶς
καὶ μεῖς πρὸς τὴν Ἑκάβην;

Θὰ βάλουμε τίποτε στὴν τσέπη μας ἀπὸ τὸ κέρδος τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ;

Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ παῖκται. Καὶ παῖκται ἀτυχεῖς, ἀφοῦ ὅλο χάνουμε καὶ ἀφοῦ ὅλον τὸν παρᾶ τὸν τραβάει τὸ βιδάνιον=ἡ Συναλλαγή.

ΒΑΛΤΕ κάτω τὰ δεφτέρια σας. Ποιὰ τὰ κέρδη μας τόσων ἐτῶν Συνταγματικῆς ζωῆς : Νούλα ! Κ' αἱ ζημίαι μας ;—Αὐτὲς δυστυχῶς μετροῦνται κατὰ ἑκατοντάδας. Καλὸς δὲ λογιστής, ἐξεταζων μὲ προσοχὴν τὰ μουφλούζικα βιβλία μας, ἠμπορεῖ νὰ τὰς ἀνεβάσῃ καὶ στὸ ἑκατομμύριον.

Δὲν εἶναι λοιπὸν καιρὸς νὰ σηκώσωμεν αὐτὸν τὸν Κουνουλευτικὸν βραχνᾶν ἀπὸ τὸ στῆθος καὶ ν' ἀναπνεύσωμεν ἐλευθερώτερον ;

ΛΟΥΘΗΡΟΣ μᾶς χρειάζεται γιὰ τὴν νέαν αὐτὴν θρησκείαν καὶ Λούθηρος ὁ Τύπος ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, ὁ Ἀθηναϊκὸς ἰδίως Τύπος, ἀτλούστατα, φυσικώτατα, χωρὶς κόπους καὶ χωρὶς ἔξοδα καὶ χωρὶς πονοκεφαλιάσματα—καταργῶν τὴν Βουλήν, ἐξοβελίζων δηλ. αὐτὴν ἀπὸ τὰς στήλας του.

Ὀλιγωτέραν πολιτικήν, μᾶς εὐχήθηκε ἀναχωρῶν ὁ Φὸν Πλέσσεν. Ἐδημοσίευσε τὴν εὐχὴν τοῦ Γερμανοῦ διπλωμάτου ἡ «Ἑστία», τὴν ἀνεδημοσίευσαν ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες, τὴν ἐξῆραν, ἔγραψαν ἄρθρα ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἀνεγνώρισαν ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς σωτηρίας μας, κ' ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι μᾶς προσφέρουν κάθε πρωὶ καὶ δέκα δαμιζάνες πολιτικῆς, ὡς θρεπτικώτατον πρωινὸν ρόφημα.

ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΩΜΕΝ ὅτι ὑπάρχει Βουλή Δὲν θέλει νὰ μᾶς κάμῃ ὁ καθημερινὸς Τύπος νὰ τὸ λησμονήσωμεν ;

Δὲν μᾶς λυπεῖται ;

Δὲν φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ θεμελιωτὴς τῆς νέας Πολιτικῆς θρησκείας μας ;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ

III

Τοῖς κορασία ὑπάρθενα τὰ σφάζουν,
Νὰ ἰδοῦν μὲς στὴς καρδιές τους τί φωλειάζουν.

Ἡ πρώτη ἦταν γεμάτη ἀπὸ εὐτυχία,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἷμά της ἐχύθη,
Τρεῖς ἔγκυρες τρεῖς χρόνους ἐσφυροῦσαν·

Ἡ δεύτερη γεμάτη ἤτανε γλύκα,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἷμά της ἐχύθη,
Ἀρνάκια τρία τρεῖς χρόνους ἐβοσκοῦσαν.

Ἡ τρίτη ἦταν γεμάτη δυστυχία,
Καὶ γύρω, ὅπου τὸ αἷμά της ἐχύθη,
Τρεῖς ἄγγελοι τρεῖς χρόνους ξενυχτοῦσαν.

ΑΓΙΣ. ΘΕΡΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΟΣ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπέστειλε πρό τινων ἡμερῶν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους καταγγέλλων εἰς αὐτοὺς νόσον ἐκ τῶν κινδυνωδεστέρων, ἥτις διαβιβρώσκει ἔσωθεν τὰ σπλάγχνα φυλῆς, ὄπισθεν τῆς ὁποίας τόσοι ἔχουν ἐξορμήσει λυσσῶντες λύκοι.

Εἶναι ἡ διχόνοια, εἶναι αἱ διαιρέσεις ! Εἶναι ἡ ἡ ἀπαισιοτέρα ἀρά, ἥτις βαρύνει καθ' ἡμῶν, ἀφότου τῆς μιᾶς καὶ μόνης Ἑλλάδος αἱ αὐτόνομοι πόλεις ἐσπαράσσοντο ἰδιοτρόπως χωρὶς νὰ προλαμβάνῃ ἡ ἱστορία νὰ πιστοποιῇ ποτε προεκηρύσσοντο οἱ πόλεμοι, ποτε συνωμολογοῦντο συνθῆκαι, πότε συνήπτοντο καὶ διελύοντο συμμαχίαι, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἑκάστη πολιτεία, ἑκάστη αὐτόνομος πόλις, ἕκαστος ἐν ἄλλοις λόγοις σημερινὸς δῆμος τρίτης τάξεως, εἶχε καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς, τοὺς ἐμφυλίους, δηλαδὴ τοὺς ἐνδοχωρίους πολέμους του καθ' οὓς ἐσπαράσσοντο ἀμφοτέρωθεν ὀλιγαρχικοὶ καὶ δημοκρατικοί.

* * *

Τότε τοὐλάχιστον ἦσαν ἐλεύθεροι. Ὅπως ἐλεύθεροι λεγόμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ ἐντεῦθεν τοῦ Μαλακασίου καὶ τοῦ Νεζὲρ ὑ ἀλλοτριωγόμενοι καὶ καθιστάμενοι ἐκ τῆς ἐμαντλήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν φατριαστικῶν πολέμων ἀπολύτως ἀνίσχυροι, ὄχι μόνον ὅπως ἀντιδράσωμεν κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἴδωμεν καὶ τὸν ἀσφυκτικὸν κλοιὸν μὲ τὸν ὁποῖον περιβάλλουν τὴν φυλὴν τῆς ὁποίας εἴμεθα τμῆμα μικρόν, οἱ ἔχοντες συμφέρον τὸ ὄνομα τοῦ ἑλληνισμοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς ἁπλῆν ἔννοιαν.

Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου ἐδάφους ἐν τῷ

μέσῳ τῶν παντοίων ἐχθρῶν, πολεμούμενοι ψυλετικῶς, πολιτικῶς, ἐμπορικῶς, πολεμούμενοι ὡς ὁμάδες, πολεμούμενοι ὡς ἄτομα, κόπτομεν διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χειρῶν τὸν λαιμόν μας, ἕνεκα τῶν ἀγρίων ἡμῶν διαιρέσεων καὶ ἐρίδων.

* *
*

Ὁμόνοιαν συνιστᾷ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Καὶ πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ σύστασις αὕτη! Εἰς πλείστας τῆς Τουρκίας πόλεις οἱ ποιμενάρχαι ἀντὶ νὰ εἶναι ἡ ὑπομαία τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἑνότητος εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἔτερας τῶν ἀλληλοσπαραδδομένων φατριῶν, ἔχοντες κατὰ κανόνα ἀντιμέτωπον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἑτέρας τὴν κοινοτικὴν ἐπιτροπήν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ παράλυσις τῆς διοικήσεως τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνικῶν ἱδρυμάτων, εἴτε φιλανθρωπικῶν, εἴτε ἐκπαιδευτικῶν, ἐπέρχεται πλήρης καὶ τελεία. Καὶ οἱ ἐχθροί, οἱ ἀνταπαιτηταί, οἱ ἐξωθοῦντες ἡμᾶς πάντοτε βῆμα πρὸς βῆμα, κερδίζουν πολὺ περισσότερον ἔδαφος ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀδουλίας καὶ τῆς ἡμετέρας ἀναισθησίας ἢ ἐκ τῶν ἰδίων δυνάμεων.

Τὸ φρικτὸν δὲ εἶναι ὅτι, ὅπου ἐνοκλοῦνται τοιοῦτοι ἀλληλοσπαραγμοί, μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ὁμοεθνῶν, οὐδ' οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων προξένων δύνανται νὰ φέρουν θεραπείαν, διότι οἷα δήποτε ἀνάμιξις πρὸς μεσολάβησιν, εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς παρεξηγήσεως ἐπὶ μεροληψίᾳ, διότι ἀντὶ κατευνασμοῦ, φέρει τὸ ἀποτέλεσμα πετρελαίου χυνομένου ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

* *
*

Ἁπλῆ ἐπισκόπησις τῶν ἐπισημοτέρων ἑλληνικῶν κέντρων θέλει παρουσιάσει ταῦτα ἢ σπαραττόμενα ὑπὸ ἐρίδων ἢ ἄτονα καὶ ἐξηντλημένα ἐκ προηγουμένων σπαραγμῶν.

Ἡ σλαυϊκὴ ραδιουργία, ἡ ἱδρύσασα σήμερον σχολὰς καὶ νοσοκομεῖα ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ Θεσσαλονίκῃ, τίπο τε δὲν ἤθελε κατορθώσῃ ἄνευ τῶν ὀξυτάτων διαιρέσεων τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος, αἵτινες ἐπὶ ἔτη μακρὰ εἶχον ἐκτραχηλιοθῆ εἰς ἀνήκουστον φανατισμόν, μὲ στρατηγοὺς τὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τὰς ἀντιπολιτεύσεις αὐτῶν καὶ τοὺς μητροπολίτας καὶ τοὺς γαμνασιάρχας, ἐκείνας δηλαδὴ τὰς κορυφάς, αἱ ὁποῖαι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀναμετρήσουν τὴν καταστροφὴν τῆς ὁποίας γίνονται πρόξενοι.

Διότι βεβαίως δὲν ἐλάνθανεν αὐτοὺς ὅτι ἀλληλοσπαραγμὸς ἐν στρατοπέδῳ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ (τοιοῦτον δὲ μόνιμον στρατόπεδον ἀποτελεῖ ἡ Θεσσαλονίκη) εἶναι καὶ λέγεται προδοσία.— Ὅμοια συνέβησαν ἐπὶ μακρὸν ἐν Σέρραις, Βιτωλίοις. Ἀπαράλλακτα συμβαίνουν ἐν Καΐρῳ καὶ Σμύρνῃ, ὅπου ἡ ταυτότης τῶν κοινοτικῶν ἐρίδων ἐν τῇ τελευταίᾳ πόλει δημιουργεῖ λόγους ἀναμίξεως τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ πραγμάτων ἀποκλειστικῶς οἰκογενειακῶν, οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου.—Ἡ Κύπρος πρὸ ἐτῶν ἔχει διχασθῆ εἰς δύο ἀλληλομισούμενα στρατοπεδα, χάριν τῆς ψυλαρχίας δύο κληρικῶν, ἐνῷ τὸ μυριοστὸν τῆς ἐνεργητικότητος τὸ ὁποῖον καταβάλλει ἐκεῖ ἡ ἑλληνικὴ τάτη νῆσος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τις ἐκ τῶν δύο ἐριζόντων θα ἠορέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν μίτραν τοῦ μητροπολίτου, ἀνκατεβάλλετο δυναμικῶς ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως ὅλων τῶν παραγόντων ἐθνικῆς δυνάμεως καὶ ἰδίᾳ πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ καιροὶ θὰ ἦσαν καταπληκτικοί.

* *
*

Εἰς αὐτὰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου χιλιάδες ἀπόρων Ἑλλήνων διεξάγουν τὴν σκληρὰν βιοπάλην ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκείνῳ ἀφομοιωτικῷ χωνευτηρίῳ, ἐκεῖ ὅπου οὐδεμία ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἀπωλείας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως εἶναι περιττή, ὅπου ὅλων ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἑνότης διωκομένων, προπηλακιζομένων, ὑψισταμένων τὰ πάνδεινα, ἐπιβάλλεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ κοινοτέρου αἰσθήματος τῆς αὐτοσυντηρησίας, ἡ ἀπαισία ἔρις περιφέρει τὸν δαυλὸν αὐτῆς μεταξὺ τῶν πρώτων Ἑλλήνων, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθῆκον νὰ χειραγωγοῦν τοὺς διωτυχεῖς, τοὺς ἀξέστους μετανάστας.

Αἱ ἀλληλομαχίαι τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἑλλήνων ἱερέων, τῶν πατέρων τούτων καὶ ὑποστηρικτῶν καὶ παραμυθητῶν τῶν ξενητευμένων παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, παρουσιάζουν τοιαύτην εἰκόνα ἀθεραπεύτου ἐκτραχηλισμοῦ, ὥστε πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον θεραπείας ἢ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θεωρήσασα ὅτι τὸ νὰ μείνουν αἱ μυριάδες τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἐπὶ ἐν ἔτος ἴσως ἄνευ ἱερέως, εἶναι κακὸν μικρότερον δι' αὐτοὺς ἀπὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἡ πάλη τῶν πνευματικῶν αὐτῶν πατέρων.

Αὐτοὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑλληνικῶν ὀργάνων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς γνωστῆς Ἀτλαντίδος καὶ τοῦ Λοξίου, περιῆλθον εἰς τοιοῦτον ἀνταγωνισμόν, προσωπικῶς ἐχθρικόν, ὥστε τὸ κλασικῶς ἑλληνικὸν ὅπλον τῆς γνώσεως ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τούτων καὶ ὁ ἕτερος ἐσύρθη ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῶν Γιάγκηδων εἰς τὰς ἐγχωρίους φυλακὰς κατηγορούμενος ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

Πολλάκις ἡμεῖς αὐτοὶ εἴμεθα οἱ μεγαλείτεροι ἡμῶν ἐχθροί. Καὶ τὸ διαλυτηριῶδες ἐγχειρίδιον τὸ ὁποῖον ἀρεσκόμεθα νὰ βυθίζωμεν εἰς τὰς ἰδίας ἡμῶν σάρκας εἶναι ἡ Ἔρις, τῆς Νυκτὸς ἡ κόρη καὶ τοῦ Ἄρεως ἡ ἀδελφή, τὴν ὁποίαν ἡ καρδία τῶν ἀρχαίων εἶχεν ἀνυψώσει εἰς θεάν.

Καὶ ὕστερον εὑρίσκονται ἄνθρωποι ἀμφισβητοῦντες τὴν κατ' εὐθεῖαν ἡμῶν καταγωγὴν ἀπὸ τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων.

ΕΜΜ. Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

ΚΟΡΦΟΥ ΚΥΜΑΤΑ

Γαλάζιο πέλαο τὰ αἰθέρια
Οὐράνια ὁ κόρφος δείχνει πλάτια
Καὶ τοῦ γιαλοῦ τὰ πελιστέρια
Ἀφρῶν πετούμενων κομμάτια.

* *
*

Καὶ στάματα τὰ μονοπάτια
Καὶ στοὺς ρηχοὺς τοῦ κόρφου δρόμους
Λευκόχαιτα ἀνεμίζουν ὄτια
Μ' ὀρθάνοιχτα φτερὰ 'στοὺς ὤμους...

* *
*

Κ' ἐκεῖ γαλάζια, ἐδῶ σὰν χιόνια,
Πετοῦνε, τρέχουν, προσπαθοῦνε,
Φανταστικὰ ὅλα χελιδόνια,
Μέσ' στὰ κρογιάλια νὰ κρυφτοῦνε
Τοῦ ὡραίου Νησιοῦ, πρὶν νὰ σκεπάσῃ
Μαῦρο ἕνα σύγνεφο τὴν πλάσι...

ΓΑΛΗΝΗ

Ἀπ' τὸν βυθὸ τρεῖς μάγισσες Νεράϊδες
Κρατοῦνε τὰ κοράλια πετρωμένα
Καὶ κουφολέει ἡ μιὰ τῆς ἄλλης :—Τῶιδες
Τὰ παλληκάρια τὰ πατρίδα πελάγου
Μὲ μάτια 'στάρμενά τους πικραμμένα,
Δεμένοι σκλάβοι τοῦ Καιροῦ τοῦ μάγου ;

* *
*

Καὶ λέει ἡ πλιὸ ξανθιά :—Καλὰ νὰ πάθουν !
'Στὴν κουπαστὴ καθήμενοι, 'στὰ πρύμα.
Τὰ ὄνειρατά των τραγουδῶντας πλάθουν...
'Στὰ ντήνεμα ξαγρυπνισμένοι, πάλι,
Τὴν πλώρη τους βυθίζοντας 'στὸ κῦμα,
Πλανιῶνται, ὡς που νὰ φτάσουν τὰ κρογιάλι !

* *
*

Καὶ εἶπε ἡ Γαλανή :—Τόσα ἡ γαλήνη
Κρεββάτι τῶν ὀνείρων τους ἂς γίνῃ !

Σπέτσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Ἐδιάβασες τὸν ἀφορισμὸν τῆς Ἀναπλάσεως κατὰ τοῦ Κομιτάτου τοῦ Πειραιῶς ;

— Βουλγαρικὸ ἔγγραφο, ἀγάπε μου, Βουλγαρικόν !

— Τί λές, βρὲ ἀδελφέ ;

— Βεβαιότατα! Βούλγαροι τόχουν συντάξει, γιατὶ μόνον Βούλγαροι θὰ ἔχουν συμφέρον νὰ μὴ μᾶς ἀφήσουν νὰ γελάσουμε, νὰ γλεντήσουμε, μ' ἄλλους λόγους νὰ ζήσουμε !

Ὁ Δρομεύς.

Δεκαπενθήμερον ἐπιστημονικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν

Ἱδρυταί : Γ. ΑΞΙΩΤΗΣ καὶ Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδρ. ἐτησία Δρ. 10
» ἑξάμηνος » 6
» τρίμηνος » 4

ΚΡΙΤΙΚΗ

Εἰς τὴν «Κριτικὴν» συνεργάζονται οἱ καλλίτεροι λόγιοι κ' ἐπιστήμονες, ἰδικοί μας καὶ ξένοι.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν
Συνδρ. ἐτησία ἐπὶ χρ. 18
» ἑξάμηνος » 6

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν :
Διεύθυνσιν «Κριτικῆς» Ἀθήνας
Ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 20

Ἡ «Κριτικὴ» εἶνε τὸ εὐθηνότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων περιοδικῶν

F. AUGUSTO DE BENEDETTI

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΔΡΑΜΑ (1)

Η ΚΛΩΣΤΗ ΕΣΤΡΙΦΤΗΚΕ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Γ. Ι. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ

Πρόσωπα **Ἐβελίνα** ἐτῶν 19
Ἐδμόνδος ἐτῶν 22

Δωμάτιον ἀτάκτως ταξινομημένον, ἀλλὰ μὲ ἔπιπλα κομψότατα. Ὅλα ὅμως εὑρίσκονται ἐν ἀταξίᾳ προδιδούσῃ ἀτημελησίαν. Μία μόνη θύρα εἰς τὸ βάθος καὶ ἓν παράθυρον ἀριστερᾷ. Μεταξὺ τῶν ἐπίπλων μικρὸν διβάνιον καὶ τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἄνθη μαραμμένα, χαρτία, βιβλία, κτλ. Μερικὰ κομψοτεχνήματα καὶ ἀθύρματα κρεμασμένα ἀπὸ τὸν τοῖχον, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μικρὰ μάχαιρα.

(Ἡ σκηνὴ μένει ἐπί τινας στιγμὰς κενή. Ἔπειτα αἴφνης ἡ

Ἐβελίνα, ἀπὸ μέσα κτυπᾷ τετράκις τὴν θύραν μὲ τέσσαρα ὅμοια κτυπήματα. Μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἀνοίγει τὴν κλειστὴν θύραν μὲ διπλοῦν κλείσιμον καὶ εἰσβαίνει. Παρατηρεῖ γύρω ἔκπληκτος διότι δὲν βλέπει κανένα εἰς τὸ δωμάτιον, ἐξάγει τὰ κλειδιὰ ἀπὸ τὴν κλειδαριὰν καὶ ξανακλεῖ τὴν θύραν ἀπὸ μέσα. Φέρει φαιόχρουν λαμπρὰν ἀλλ' ἁπλῆν ἐνδυμασίαν.

Εἶνε πολὺ ὡχρά: ἔχει ὄψιν κατηφῆ καὶ σκεπτικήν. Κάθηται εἰς κάθισμα εἰς τὸ βάθος πλησίον τῆς θύρας καὶ στέκει τοιουτοτρόπως στιγμάς τινας. Ἔπειτα κινοῦσα τὴν κεφαλὴν εἰς ἔνδειξιν ἄλγους ἀναφωνεῖ:) Μά...

(Σηκώνει τὸ βέλο, βγάζει τὰ γάντια καὶ τὸ καπέλο, τὰ ἀποθέτει εἰς τὸ διβάνι καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν τράπεζαν. Παίρνει τὰ μαραμένα ἄνθη στὰ χέρια της καὶ παρατηρεῖ μὲ βαθεῖαν κατήφειαν, κατόπιν κάθηται καὶ σπογγίζει τοὺς ὀφθαλμούς Σηκώνεται κατόπιν καὶ παρατηρεῖ ἓν πρὸς ἓν ὅλα τὰ ἀντικείμενα τοῦ δωματίου, ἀλλὰ μὲ βλέμμα ἀφῃρημένον, ἀνήσυχον. Προσηλόνει περισσότερον τὸ βλέμμα της ἐπὶ τοῦ μαχαιριδίου. Ἔπειτα ἀκούσασα κάποιον ἀνερχόμενον τὴν κλίμακα πηγαίνει καὶ ὠτακουστεῖ μὲ ἀγωνίαν εἰς τὴν θύραν, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον ἐξακολουθεῖ ἀνερχόμενον. Ἀνοίγει σιγὰ ἐπ' ὀλίγον τὴν θύραν, ἀκροάζεται, κατόπιν τὴν κλείει καὶ πηγαίνει ἐκ νέου παρὰ τὴν τράπεζαν. Κατόπιν μὲ βαθεῖαν ἀγωνίαν). Ποῖος νὰ μοῦ τὸ ἔλεγε... (Σχεδὸν δακρύουσα). Φτωχὴ Ἐβελίνα! (Κυτταζει τὸ δακτυλίδιον τὸ ὁποῖον φέρει εἰς τὴν χεῖρα, τὸ ἐξάγει καὶ ἀφοῦ τὸ κυττάζει ἐπ' ὀλίγον τὸ ἐπαναθέτει εἰς τὸν δάκτυλόν της, στηρίζει τὸν ἀγκώνα της ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου τῆς ἕδρας, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ κλαίει σιγά. Αἴφνης κυριευθεῖσα ἀπὸ μανίαν ρίπτει τὰ ἄνθη κατὰ γῆς καὶ ζητεῖ νὰ βιάσῃ τὸ συρτάριον τῆς τραπέζης. Κατόπιν κατευνάζεται πάλιν Μένει μὲ τὴν κεφαφαλὴν μέσα εἰς τὰς παλάμας, στηρίζουσα τοὺς ἀγκώνας ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπί τινα λεπτὰ σκεπτική, ἀποφυλλίζουσα μηχανικῶς τὰ βιβλία καὶ τὰ χαρτία. Αἴφνης οἱ ὀφθαλμοί της πίπτουν εἴς τινα χαρτία καὶ ἔκπληκτος ἀναφωνεῖ:) Τὰ τραγούδια του... (Διατρέχει τὰς σελίδας τοῦ τετραδίου ἐν σιωπῇ. Αἴφνης ἀνευρίσκουσα μεταξὺ αὐτῶν ἕνα μενεξέν:) Ὁ μενεξὲς ποῦ τοῦ ἔδωκα... (Ἀναγινώσκουσα τὰς λέξεις αἱ ὁποῖαι ἦσαν γραμμέναι ἐπὶ τῆς σελίδος τοῦ ἄνθους). Τοῦ νοῦ λουλούδι, θὰ σὲ ἀγαπῶ αἰώνια... Στὸν ἔρωτά μου (ἀναστενάζει καὶ κλείει τὸ βιβλίον· κατόπιν τὸ ἀνοίγει κατὰ τύχην καὶ ἀναγινώσκει μὲ φωνὴν τρέμουσαν καὶ μὲ συγκίνησιν αὐξάνουσαν:

Ὦ ! πόσο θλιβερὸ τραγοῦδι ψάλλει
ἡ μαύρη μου καρδιὰ—κατάρα τῶχει—

(Σηκώνει τὸ βλέμμα ψηλὰ, ἀναστενάζουσα. Παῦσις). (μὲ ρυθμὸν μονότονον:)

Ἡ ἀγάπη μου ἐχθὲς δὲν ἦλθεν, ὄχι...
καὶ περιμένω ἀπὸ στιγμὴ σὲ ἄλλη...

(μὲ ἀκτῖνα ἐλπίδος ἀκόμη).

Οὔτε καὶ σήμερα δὲν θάρθῃ λέω, (Διακοπὴ)

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΝΟΥΜΑΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
Ἀθῆναι 2 Φεβρουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΡΥΟΣ ΙΔΡΩΣ

μᾶς περιέλουσε ὅταν ἐλαβάσαμε προχθὲς στὰς στήλας τῆς «Ἀκροπόλεως» μὲ μαῦρα στοιχεῖα—μαῦρα σὰν τὰ χάλια μας— τὴν εἴδησιν ὅτι ἱδρύθη κ' ἐδῶ Ἑλληνικὸν Μακεδονικὸν κομιτάτον, μὲ πρόγραμμα τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας καὶ μὲ μέλη «πολλοὺς Μακεδόνας καί τινας ἀξιωματικούς.»

Ἡ εἴδησις μᾶς ἐτρόμαξε —τὸ ὁμολογοῦμεν—ὅπως μᾶς ἐφαίδρυναν καὶ μᾶς φαιδρύνουν τὰ κάθε τόσο περὶ τῶν πατριωτικῶν ἐνεργειῶν τοῦ καπετὰν Ἀρκούδα ἀναγραφόμενα.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι μᾶς ἀπειλεῖ δευτέρα ἔκδοσις, ἔστω καὶ βελτιωμένα κ' ἐπηυξημένη, τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας καὶ ἀποφεύγομεν νὰ δώσωμεν σημασίαν στοὺς οἰωνοσκόπους οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν νύκτα τῆς σανίδας προβλέπουν καὶ τρίτον πόλεμον ἐπὶ τῇ τρίτῃ προωθυπουργίᾳ τοῦ σεβαστεῦ Σαντζάρχου.

Θέλομεν μόνον νὰ ὑπενθυμίσωμεν στοὺς φρονοῦντας πῶς ἡ ἐπίλυσις τόσων σπουδαίων ζητημάτων, ὅπως εἶναι τὸ Μακεδονικόν, ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅτι ἔχομεν καὶ Κυβέρνησιν καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, ὁσάκις ξεσπαθώνουν, ἔστω καὶ διὰ σχεδίων πολεμικῶν ἀκόμη, κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας καὶ τῶν προαιωνίων μας ἐχθρῶν.

Ἐπὶ τέλους τὸ κάτω κάτω, ἂν ἐκφωνεῖ τὸν τετρακοσιοστὸν Μακεδονικόν του ὁ κ. Καζάζης, ἂν ἐπιδεικνύῃ στοὺς Ἀθηναϊκοὺς δρόμους τὴν λερή του φοιστανέλα ὁ κ. Ἀρκούδας, καὶ ἂν ξυλοκοπεῖται ἀνηλεῶς γιὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ὁ κ. Στέφανος Δάμσας, δὲν εἶνε καὶ τόσον σπουδαῖον πρᾶγμα καὶ ἠμπορεῖ νὰ περίσῃ καθολοκληρίαν ἀνοδύνως. Ἐνῷ ἡ ἐπανάληψις τῆς τραγῳδίας τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας, καὶ τόσον σύντομα μάλιστα, μὲ ἐρυθρὰς σφραγίδας καὶ μὲ σταυραετούς,—βρρρρ! τί νὰ σᾶς ποῦμε! — μᾶς παγόνει τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον καλὰ καλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ξεπαγώσῃ ἀκόμα ἀπὸ τὰ ἐνενῆντα ἑπτά.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

δὲν ἐπεσκέφθη τὸ ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην τάπόγευμα. Δὲν ἦτο ἐπίσκεψις τυπικὴ αὐτή. Ἦτο ἔφοδος κανονική, καὶ γι' αὐτὸ εὗρῆκε τὸ κατάστημα, ὅπως καὶ εἶνε πραγματικῶς καὶ γι' αὐτὸ ἀπεκόμισε, καὶ τὰς ὄχι καὶ τόσον εὐαρέστους ἐντυπώσεις, ποῦ ἀπεκόμισε.

Παρομοίας ἐφόδους ἀπροειδοποιήτους καὶ ἀπροπαρασκεύους, ἐπιχειρεῖ καὶ ἡ Πριγκήπισσα Σοφία εἰς τὸ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν της οἰκονομικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὰς ἐφόδους αὐτὰς λειτουργεῖ κανονικώτατα.

Ἂν οἱ ντελικάτοι μας θεσμοὶ καὶ ἂν τὸ εὐαίσθητον Σύνταγμά μας τὸ ἐπέτρεπον νὰ ἐπιχειρῇ ὁ Ἄναξ παρομοίας ἀπροόπτους ἐπισκέψεις καὶ ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα καὶ τὰ λοιπὰ Δημόσια καταστήματα, μήπως τὸ Οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ Κράτους—τὸ κοινῶς Κεντρικὸν ταμεῖον καλούμενον—καὶ τὸ Δημόσιον Ὀρφανοτροφεῖον—Ρουσφετοφάμπρικα ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον—δὲν θὰ ἐλειτουργοῦσαν κανονικώτερα;

ΤΟΝ ΓΟΡΔΙΟΝ

δεσμὸν τῆς Κυβερνήσεως τὸν ἔκοψε μὲ τὰς ἀκονισμένας πληροφορίας του ὁ περίφημος Ὠτακουστὴς τῆς «Ἑστίας.» στ' ἀπλήστως ἀναγινωσκόμενα πολιτικά του «Παρασκήνια.»

Θὰ ἐφαρμώσῃ τὸ προεκλογικόν του πρόγραμμα ὁ κ. Δηγιγιάννης ἢ ὄχι;

— Ἂν τὸ ἐφαρμώσῃ θὰ πέσῃ καὶ ἂν δὲν τὸ ἐφαρμώσῃ, πάλιν θὰ πέσῃ! ἀπαντᾷ ὁ Ὠτακουστής.

Κ' ἐξακολουθεῖ, σκεπτόμενος λογικώτατα..... καὶ Δηλιγιαννικώτατα:

— Διότι ἢ θὰ τὸ ἐφαρμώσῃ τὸ προεκλογικόν του πρόγραμμα, καθὼς ἡ κατάργησις τῶν Πρωτοδικείων καὶ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη, καὶ τότε μπορεῖ κάλλιστα νὰ πέσῃ, διότι θὰ φύγουν ὡρισμένοι βουλευταί, ἢ δὲν θὰ ἐφαρμώσῃ τίποτε ἀπ' αὐτὰ καὶ τότε...πάλιν ἠμπορεῖ νὰ πέσῃ, διότι θὰ φύγουν ἄλλοι βουλευταί!

Ἐφαρμόζειν λοιπὸν ἢ μὴ ἐφαρμόζειν, εἶνε τὸ φιλοσοφικὸν ζήτημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὸν Ἀμλέτον τῶν Λαγκαδίων.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

ἐπιτάφιον ἄνθος, τὸ ὁποῖον θὰ κοσμῇ τὸν τάφον τοῦ χθὲς κηδευθέντος Ἕλληνος διπλωμάτου καὶ πολιτευτοῦ Ν. Μαυροκορδάτου, εἶνε οἱ λόγοι οἱ πατριωτικώτατοι τοὺς ὁποίους ἀπήγγειλεν ἐν Λαυρίῳ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ Ἀνδρίων:

— Ἐγκατέλειψα, εἴτε, τὴν Κων/πολιν διότι αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος μ' ἔπεισαν ὅτι ἡ παρουσία μου εἶνε ἀναγκαιοτέρα ἐνταῦθα . . . Ἡ Βουλγαρία ἐργάζεται, ἔχει στρατόν, ἐξοπλοῦται εἰς Μακεδονίαν, μᾶς ἀπειλεῖ. Συνέλθωμεν καὶ ἐργασθῶμεν, διότι μόνον διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς προκόπτουσι τὰ Κράτη. Συνέλθωμεν, διότι ἐπίκεινται ἡμέραι κινδύνων καὶ κινδύνων σοβαρῶν. Αἱ διαχωρίζουσαι ἡμᾶς πολιτικαὶ ἀντιπάθειαι πρέπει νὰ ἐκλείψωσι πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ταχθῶμεν πάντες ὑπὸ μίαν σημαίαν, τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἔστω τὸ σύνθημα ἡμῶν: Ζήτω ἡ Ἑλλάς!..»

Ἡ Ἑλλὰς πράγματι, κάτι πολύτιμον ἔχασε, ἀφοῦ κανένας δὲν θὰ εὑρεθῇ νὰ μορισθῇ τὴν, ὅτι ὅσα ἔλεγεν ὁ λείψανόν τος Μαυροκορδάτος, δὲν τὰ ἔλεγε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἠσθάνετο.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

τὴν ὁποίαν ἀπευθύνομεν μεθ' ὅλου τοῦ ἀπαιτουμένου σεβασμοῦ εἰς τὴν ὑπεραξίαν σεβασμοῦ καὶ ὑποβλέψεως νεαρὰν Διευθυντὴν τοῦ Βασ. Θεάτρου.

Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸ **κάποια** ἠθοποιὸς καλουμένη Φιλία Ἀργυροπούλου;

Τὴν ἠθοποιὸν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐπανειλημμένως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς;

Τὴν ἠθοποιὸν αὐτὴν, ἀληθινὸν κόσμημα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Θεάτρου, τὴν ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς πάντοτε τὸ κοινὸν κ' ἐδῶ καὶ παντοῦ ὅπου ἐπέδειξε τὸ σπάνιον καλλιτεχνικὸν τάλαντόν της;

Διατί ἡ ἠθοποιὸς αὐτὴ δὲν φιγουράρει εἰς τὰ προγράμματα τοῦ Βασ. Θεάτρου; Μήπως ἐτεμπέλιασε; Ἢ μήπως συμβαίνουν τίποτε ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν τιμοῦν καθόλου τοὺς ἐν τοῖς παρασκηνίοις δρῶντας; Ἐρωτῶμεν ἁπλῶς. Δὲν καταγγέλλομεν τίποτε. Καὶ πιστεύομεν νὰ ἐννοούμεθα ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐννοοῦν, ὅσο καὶ ἂν προσποιοῦνται τὸν **ἀδιάφορον** εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ Βασ. Θεάτρου ἐγράψαμεν.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἂς ἀφήσω τὰ πράγματα νὰ τρέξουν τὸν δρόμον των . . .καὶ ὅ,τι γείνῃ ἂς γείνῃ . . . ἂν τὸ πρᾶγμα ἀνακαλυφθῇ θὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν πιστεύω νὰ εἶμαι τόσον ἔνοχος, τοὐλάχιστον εἰς τὴν συνείδησίν μου.

Γράψε μου καὶ σὺ τί μὲ συμβουλεύεις, εἶμαι εὐτυχὴς ἀλλὰ καὶ δυστυχὴς...περιμένω...περιμένω πάντοτε. . τί περισσότερον ὅμως πάντοτε ἀπὸ ἓν δελτάριον;

Σὲ καταφιλῶ μυριάκις
Ἡ Ρόζα σου.

Α'. ΥΣΤ. Ἡ μαμᾶ καὶ ὁ θεῖος εἶνε καλά, φίλησέ μου τὸν μπεμπὲ καὶ εἰπὲ χαιρετισμοὺς εἰς τὸν Παῦλον.

Ἀλήθεια! τὸ ἀγαλματάκι δὲν τὸ ἔλαβα ἀκόμα...εἰς τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ἔχουν εἴδησιν...καὶ ἐγὼ τὸ περιμένω ἀνυπομόνως.

Β'. ΥΣΤ. Σ' εὐχαριστῶ... σ' εὐχαριστῶ πολύ... σήμερον τὴν μεσημβρίαν μοῦ ἔφεραν τὸ συστημένο δέμα ὅπου ἦτο τὸ κουτὶ μὲ τὸ ἀγαλματάκι.

Εἶχα τόσην χαρά, ὥστε ὁ θεῖος ἐφάνη παραξενευόμενος διὰ τὴν ἀγάπην μου αὐτὴν πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν.

Ὑποθέτω ὅτι θὰ τὴν ἀπέδωσε εἰς τὰς συχνὰς περὶ αὐτῆς ὁμιλίας του.

Τὸ ἐτοποθέτησα εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἐπάνω εἰς τὸ μικρὸν γραφεῖον καὶ παρήγγειλα ἓν μικρὸν ὑπόβαθρον ἀπὸ κυανοῦν βελοῦδο...θὰ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη ἡ μικρὰ Ταναγραία ἐπάνω εἰς τὸ χρῶμα αὐτὸ τῆς πατρίδος της.

Τέλος αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι εἶνε καλὸ ἀφοῦ εἶνε ἀπὸ τὴν χώραν ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη,..ὅπου ὀνειρεύομαι καὶ ἀγαπῶ τώρα κ' ἐγώ

Ποία χαρὰ ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπισκεφθῇ κανεὶς αὐτὴν τὴν μυθολογικὴν Ἑλλάδα, νὰ πατήσῃ τὴν γῆν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐπάτησαν τόσοι ἡμίθεοι καὶ τόσοι ἥρωες! Σὺ θὰ γελᾷς!.. Γνωρίζω ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα σκέπτομαι καὶ κάμνω εἶνε παιδαριωδίαι...ἀλλ' ἀφ' οὗ μὲ κάμνουν εὐτυχῆ... ἀφ' οὗ εὑρίσκω εἰς αὐτὰς τὴν εὐτυχίαν μου. . .

Εἶνε ὡραιότατον ἐν τούτοις τὸ ἀγαλματάκι καὶ τὸ ὑπεραγαπῶ, τὸ ξεσκονίζω μόνη μου, μήπως ἡ ὑπηρέτοια κατὰ τύχην τὸ ρίψῃ καὶ τὸ σπάσῃ...καὶ τὸ ἐγγίζω μ' ἓν εἶδος σεβασμοῦ.

Μήπως ἄλλως τε δὲν ἔχει ἐπάνω τὴν τέφραν τόσων αἰώνων... μήπως δὲν προέρχεται ἀπὸ τάφον κόρης, καμμιᾶς λησμονημένης Ἑλληνίδος τὴν ὁποίαν συνώδευσε καὶ συντρόφευσε σιωπηλὴ σύντροφος εἰς τὰ σκότη τῆς γῆς;

Ἔχει κἄτι τὸ μυστηριῶδες καὶ ἀδιαπέραστον ἡ μικρὰ Ταναγραία.

Ὁμοιάζει ἀρά γε μ' ἐκείνην μὲ τὴν ὁποίαν ἐκλείσθη εἰς τὸν τάφον;

Θὰ ἠγάπησε κ' ἐκείνη βεβαίως κανένα ἀπὸ τοὺς λησμονημένους αὐτοὺς Ἕλληνας ἐφήβους οἱ ὁποῖοι ἐπλάνων τὰ ὑπερήφανά των σώματα εἰς τὰ Ὀλυμπιακὰ στάδια καὶ τὰς παλαίστρας.

Πῶς μὲ συγκινεῖ. Αἰμυλία μου... Νομίζω ὅτι κάτι συγκεχυμένον μοῦ διέρχεται, ὅτι μοῦ ὁμιλεῖ διὰ τὴν περασμένην ζωὴν τῆς χώρας αὐτῆς, δι' αὐτόν, διὰ τοὺς προγόνους τοῦ αἵματός του οἵτινες ἔβλεπον τὸν ἥλιον τὸν ἴδιον καιρὸν μετ' αὐτῆς...

Τὴν ἀγαπῶ καὶ ἀγαπῶ καὶ τὲ ὅπου μοῦ τὴν ἔστειλες...

Πότε θὰ μοῦ ἀπαντήσῃς πάλιν ἀρά γε;

. . . . . .

Εἶδα εἰς τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης τὴν Ἑλλάδα... μίαν μικρὰν γωνίαν ἡ ὁποία κρέμαται εἰς τὴν Μεσόγειον ὡς ἀνοικτὴ χεὶρ, μὲ πλῆθος μικρὰς νήσους.

Ποῖος εἰξεύρει εἰς ποῖον μέρος ἐκεῖ ἔχει τὰς ἀναμνήσεις του Ἐκεῖνος, ποία γωνία τῆς γῆς αὐτῆς εἶδε τὰ πρῶτα ὄνειρά του καὶ ἐστέγασε τὴν πρώτην ἡλικίαν του!

Πῶς τὴν συμπαθῶ τὴν μικρὰν αὐτὴν Ἑλλάδα...

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΣΤΕ

λιγάκι; Κατὰ τὸν 62ον, λέει, κανόνα τῆς ἕκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀναθεματίζονται αἱ τοιούτου εἴδους ἑορταί.

Καὶ τὰ γράφει αὐτὰ τὸ ἐν Πειραιεῖ τμῆμα τῆς «Ἀναπλάσεως»! Καὶ τὰ δημοσιεύουν, χωρὶς σχόλια, παρακαλοῦμεν, ὅλ' αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες! Κ' εὑρισκόμεθα, ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ὁ Καζαμίας, στὰ 1903 μετὰ Χριστόν!

Δὲν γίνεται καμμία ἄλλη Σύνοδος ἀνθρωπινωτέρα νὰναθεματίσῃ αὐτοὺς τοὺς σαχλοταρτουφισμούς, τοὺς ἀποκρηατικωτέρους ἀπὸ τὴν Ἀποκρηά, τὴν ὁποίαν ἀναθεματίζει τὸ ἐν Πειραιεῖ τμῆμα τῆς «Ἀναπλάσεως»;

ΝΑ ΛΟΙΠΟΝ

καὶ μιὰ ἐξήγησις διὰ τὴν πάρατασιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Κυβέρνησις παρατείνει ἐπίτηδες τὰς ἐξελέγξεις καὶ θὰ τὰς παρατείνῃ ὅσον περισσότερον ἠμπορέσῃ, διότι ἐπιθυμεῖ τὴν σοβαρὰν ἐργασίαν της νὰ μὴ τὴν ἀρχίσῃ Ἀποκρηάτικα.

Νὰ περάσουν οἱ Ἀποκρηὲς μὲ τὶς ὀλίγον Ἀποκρηάτικες ἐξελέγξεις, καὶ τὴν Σαρακοστὴν ἀρχίζομεν τὴν ἀνόρθωσιν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ Κράτους.

Δὲν τὴν εὑρίσκετε λογικὴν τὴν ἐξήγησιν αὐτήν;

ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

λοιπὸν καὶ στὴν Μονὴν τῆς Φανερωμένης, καὶ σκάνδαλον ὀλίγον μυστηριῶδες ἀφοῦ τὴν φύσιν του δὲν ἠμπόρεσε ἀκομὴ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ καθολοκληρίαν ἡ ἀνάκρισις.

Ἐτελέσθη κάποιος γάμος ἐν τῇ Μονῇ. Ὁ γάμος αὐτὸς ἦτο νόμιμος ἢ παράνομος; Καὶ ἂν ἦτο νόμιμος, ἐπιτρέπετο νὰ τελεσθῇ ἐντὸς τῆς Μονῆς;

Ἀλλοίμονον! Αἱ Μοναί, φαίνεται δὲν χρησιμεύουν μόνον διὰ τὴν σφαιροποίησιν τῶν Ἡγουμενικῶν κοιλιῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν φιλοτέχνησιν σκανδάλων!

Νὰ ἰδοῦμεν τί ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀκόμη ἡ Ἀνάκρισις.

ΟΙ ΔΥΟ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς τοῦ Δημ. Συμβουλίου—κατὰ συνθήκην πάντοτε γίγαντες, ἄρα ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν εἶνε νάνος—ἐξεστράτευσαν καὶ πάλιν κατὰ τοῦ Δημάρχου πάνοπλοι διὰ τὸ πολυθρύλητον ζήτημα τῶν οἰκοπέδων Τσιτσιμπάκου.

Εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως δὲν μπαίνομεν καθόλου, φοβούμενοι πάντοτε τὸ ἀπαραίτητον λέρωμα.

Ὑιοθετοῦμεν μόνον μίαν εὐχὴν τὴν ὁποίαν ἀκούσαμεν ἀπὸ κάποιον φανατικὸν φίλον τοῦ ἰοστεφάνου καὶ θαυμαστὴν τῆς ἀνισοσκελοῦς ξυνωρίδος, ὅτι τότε θὰ σωθῇ ἡ Πρωτεύουσα ὅταν ἐκλεγῇ Δήμαρχος ὁ κ. Φωτίου—ἄξιος! ἄξιος! — καὶ δοθῇ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν κ. Καλλισπέρην.

Ἡ Α. Μ. τί κάθεται καὶ δὲν τοὺς διορίζει καὶ τοὺς δύο διὰ νὰ σωθῇ ἡ πόλις ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, ἡμεῖς δὲ οἱ ταπεινοὶ ὑπήκοοί του ἀπὸ τὰς δηλώσεις καὶ ἀντιδηλώσεις καὶ ἀνακοινώσεις τῶν δύο αὐτῶν θορυβοποιῶν κυρίων;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΕΚΤΟΥ

τέως Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ ἀβροῦ κ. Τσικουνιδάκου, θαυμάσια τὰ λέγει ἡ προχθεσινὴ «Ἀκρόπολις» σχολιάζουσα τὴν ἐν τῇ Βουλῇ πολύκροτον ἀπολογίαν του.

«Κλαίοντες, εἶπε, μοῦ ἐφώναζον ἄνδρες καὶ γυναῖκες:

— Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κ. ὑπουργέ, ἕνα ταχυδρομικὸ γραφεῖο.

Καὶ αὐτὸς—ὁ Ὑπουργὸς—συγκινούμενος δός του καὶ τοὺς ἔδωσε ταχυδρομεῖα καὶ τηλεγραφεῖα καὶ τηλεφωνεῖα.

Καὶ δὲν εὑρέθη ἕνας νὰ τοῦ φωνάξῃ:

— Ἤτο λοιπὸν ὑπουργὸς τῆς Μαντινείας ἢ τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ δὲ Ἑλλάς, ὡς γνωστότατον, ἀγροτικὸν ταχυδρομεῖον δὲν ἔχει!»

Εἰς τὴν ρωτεινωτάτην αὐτὴν εἰκόνα σχόλια δὲν χρειάζονται, κ.κ. Τροπολιτσιῶτες!

Ο ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ

ὅμιλος τῶν Ἐφίππων ἐκδρομῶν διὰ Β. Διατάγματος μετωνομάσθη «Ἱππικὸς Ὅμιλος». Δὲν ἔχομεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπίσης, ὡς καὶ πρίν, δραστηρίως ἐργαζόμενος ὑπὸ τὸν νέον τίτλον του καὶ ὑπὸ τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιόν του, ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κ.κ:

Πρόεδρον Ἀλέξανδρον Σοῦτσον, Ἀντιπροέδρους Μιλ. Νεγρεπόντην, Πέτρος Καλλιγᾶν, Γενικὸν Γραμματέα Ἀλέξιον Γ. Γρίβαν, Εἰδικὸν γραμματέα Σπῦρον Ζῆκον, Ἀρχηγὸν Ἐκδρομῶν Ἀνδρέαν Καλκίνσκην, Ἔφορον Ἀγώνων Γεώργ. Γεννηματᾶν, Ταμίαν Γεώργιον Βαλλέταν, καὶ Συμβούλους Κ. Δαμιανόν, Γ. Πιλάβιον, Περ. Πιερράκον, Πέτρον Μάνον.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Κύριε Διευθυντά.

Μίαν ἔκκλησιν, πατριωτικωτάτην, διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ «Νουμᾶ» κάμνω εἰς τοὺς πρακτικογράφους τῶν ἐφημερίδων. Νὰ μὴν ἀναφέρουν ὀνόματα βουλευτῶν, ὅταν συντάσσουν τὰ πρακτικά των. Καὶ ὁ λόγος ἁπλούστατος: Παρακολουθῶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας πρακτικὰ τῆς βουλῆς, συναντῶ δὲ εἰς αὐτὰ τακτικώτατα ὀνόματα βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων ἢ διακόπτουν χωρὶς λόγον τοὺς ἀγορεύοντας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ καμαρώνουν τὸ ὄνομά των δημοσιευόμενον εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ διὰ νὰ κοροϊδεύουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς ἐκλογεῖς των ὅτι κάτι κάμνουν κι' αὐτοί.

Ἂς παύσουν νὰ δημοσιεύουν ὀνόματα οἱ πρακτικογράφοι καὶ θὰ ἰδῆτε μετὰ ἕνα μῆνα ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς νὰ διαρκοῦν μόλις δύο τρεῖς ὥρας, ἴσως καὶ ὀλιγώτερον.

Πρόθυμος φίλος
Ἀντισθένης

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Φίλτατε «Νουμᾶ»,

Συγχαρητήρια διὰ τὸ προχθεσινὸν εἰλικρινέστατον καὶ πατριωτικώτατον ἄρθρον σου περὶ τῆς ἀσκούπιστης καὶ ἀσφουγγάριστης Αὐλῆς μας. Κατὰ σύμπτωσιν δὲ τὴν Πέμπτην τὸ πρωὶ ποῦ τὸ ἐδιάβαζα, ἐδιάβαζα ταὐτοχρόνως καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν παρατήρησιν ποῦ ἔκαμεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἐπισκεφθεὶς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, περὶ τῆς ἀκαθάρτου αὐλῆς τοῦ καταστήματος.

— Ἡ αὐλή, εἶπεν ὁ Βασιλεύς, πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε καθαρά.

Κ' ἐπρόσθεσα κι' ἐγώ, συνδυάζων τοὺς βασιλικοὺς λόγους πρὸς τὸ ἄρθρον σου:

— Βεβαιότατα! Ἡ Αὐλὴ πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε καθαρά!

Μὲ τοὺς χαιρετισμούς μου.

Τρίνκουλος

ΒΑΡΔΑ ΦΟΥΡΝΕΛΟ

Φίλτατε «Νουμᾶ»,

Ἐξεδόθη τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ κ. Βλάχου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δημοσιεύονται ὅλα ὅσα ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ ἀνδρὸς ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν καὶ ἀπηγγέλθησαν.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ τὸ εἶδα καὶ τὸ ἐξεφύλλισα. Παραδόξως δὲ δὲν εὗρῆκα εἰς τὰς σελίδας του οὔτε ὅσα ἐγράψατε σεῖς οὔτε ὅσα ἔγραψε ὁ κ. Νιρβάνας εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς «Κριτικῆς».

Βάρδα φουρνέλλο λοιπὸν ἀπὸ τὰς δικαιοτάτας ἐπικρίσεις καὶ τόπος μόνον γιὰ τὰ λιβανίσματα!

Εἶνε δικαιοσύνη αὐτή; Τί θὰ 'ποῦν καὶ οἱ μεταγενέστεροι;

Ἰδικός σας
Ἀντιωβίλιος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Τοὺς περιφρονητὰς τοῦ κοινοῦ, στὸν τόπον μας τοὐλάχιστον, μὴ τοὺς πολυπιστεύῃς κ. Ἀριστοκράτα. Περιφρονοῦν τὸ κοινόν, ἔτσι φωνάζουν κ' ἔτσι γράφουν, μόνον ὅταν δὲν τὸ χρειάζονται. Κ' ἐκλιπαροῦν τὴν συνδρομήν του καὶ τὰ χειροκροτήματά του, ὅταν ἔχουν τὴν ἀνάγκην του. Τὸ εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας αὐτό, ἕνα βράδυ σ' ἕνα θέατρον. Κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος περιφρονητὰς τοῦ κοινοῦ, εἶχε δώσει ἔργον τοι, δικόν του ἢ μεταφρασμένον, ἀδιάφορον, πρὸς παράστασιν, καὶ πρῶτος αὐτὸς ἔδιδε τὸ σύνθημα τῶν χειροκροτημάτων, παρακινῶν μάλιστα πρὸς τοῦτο καὶ τὴν παρακαθημένην ἐξαδέλφην του: «Χειροκρότησε λοιπὸν καὶ σύ, Μαρία!»—Φίλτατε Ι. Στα..., ἡ προχθεσινή μας δήλωσις ὅτι ὁ «Νουμᾶς» ἔχει τὴν μικροτέραν κυκλοφορίαν, δὲν ρίπτεται ὡς μομφὴ κατὰ τοῦ κοινοῦ. Κάθε ἄλλο. Ἐγράφη μόνον ἁπλῶς, χάριν τῆς....ἱστορίας ἡ ὁποία θὰ ἐξιχνιάσῃ αὔριον μεθαύριον, μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα ζητήματα, καὶ τὸ ζήτημα τῆς μεγαλειτέρας κυκλοφορίας μερικῶν ἐφημερίδων—Δικαιοτάτη ἡ δημοσίευσις τῆς εἰκόνος τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου, μετὰ τὴν προχθεσινὴν κοινοβουλευτικὴν νίκην του, κ. Τραπολιτσιώτη. Ἠγωνίσθη τόσον ἀνδρείως ἀπὸ τὰς ἐπάλξεις τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν ἦτο ὑπουργὸς ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὡς βουλευτής, ὥστε τοῦ ἄξιξε νὰ πανηγυρίσῃ καὶ τὰ ἐπινίκειά του.—Τόλμα ν'ἀπατᾶσαι καὶ νὰ ὀνειροπολῆς, φωνάζει ὁ Σίλλερ, κ. Ὀνειροπόλε! Αὐτὸ κάμνομεν καὶ οἱ Ρωμηοὶ σήμερα. Ἀπατώμεθα ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ ὀνειροπολοῦμεν μέλλουσαν βελτίωσιν.—Κον Β. Βασ.. Θὰ δημοσιευθῇ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἐπιθυμοῦσα νὰ ἁπλοποιήσῃ ἔτι μᾶλλον τὰ τῶν καταθέσεων παρ' αὐτῇ καὶ τὰ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ὁμολογιῶν αὐτῆς θέλει ἐκδίδει ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ὁμολογίας εἰς τὸν φέροντα τοκοφόρους πρὸς 3 0/0 ἐτησίως καὶ μεταβιβασίμους ἄνευ ὀπισθογραφήσεως ἀλλὰ δι' ἁπλῆς παραδόσεως τοῦ σχετικοῦ τίτλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1903.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ι. Γ. Πεσματζόγλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περασμένα τοῦ «Νουμᾶ» πωλοῦνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ εἰς τὰ κιόσκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος Ὁμονοίας, Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Βουλῆς.